

GUSTAV

JANUŠ

Brezštevilne serije podob Gustava Januša, ki v zadnjih letih navidez generirajo iz ene same poudarjeno reducirane likovne paradigme, niso zaprte formalne strukture. Metaforična narava slikarjevega zrenja k arhetipskim oblikam pojavnega sveta se zliva v idiom izenačevanja oblike in vsebine. Kolikor so Januševe slike precizne likovnine z modernistično poploščeno gradnjo slikovnega polja, toliko so tudi izraz meditativnega razmisleka o eksistencialni povezanosti slehernika z resnicami sveta in simbolne preslikave tenkočutnega razbiranja fenomenologije življenja. Geometrijsko poenostavljene oblike, ki v vertikalnem vzgonu oblikujejo Januševa platna se s svojo amorfnostjo izmikajo praznemu, hladno intelektualističnemu abstraktnemu razmišljanju, saj izhajajo iz tistih plasti zavesti in zlasti podzavesti, ki inspiracijo in povode za umetniško izražanja odkrivajo v naravi, njenih oblikah in materialih. Konkretno in prepoznavno (otipljivo) iz okolja pa se ne zrcali neposredno, temveč s pesniško močjo prisposodbe. Mentalni likovni dnevnik (slike so previdno označene z natančnim datumom nastanka) se uresničuje v sugestivni igri treh različnih likovnih in vsebinskih plasti. Vsaka izmed podob se zdi kot nosilec dopolnjujoče se in večni krogotok življenja vpete pripovedi o bistvenih potezah našega bivanja. Čeprav so Januševe slike že same na sebi dovolj prepričljivi likovni organizmi, je jasno, da je v njih naložena globlja univerzalna zgodba. Tako se črna ploskev zarisuje na sivini kozmičnega nič kot posameznikova usoda, z ostrim robom samoosredinjenosti ločena od praznine ne biti in kljub nasičenosti s potencialom organske sile krhka ter soočena z nelagodjem osvajanja prostorov in pogojev za preživetje. Šele oprijemljiva prisotnost črnine pa je nekakšen "vodnjak življenja", saj omogoča rojstvo vseh barvnih oblik, ki se v dejavnem dialogu vpenjajo v vzpostavljeno likovno strukturo. Po principu asimetričnega ravnotežja se koncentrirajo v posameznem delu kompozicije, včasih pa v nezaustavljivem gibanju kot barvni hudourniki preplavijo celotno slikovno polje. A njihov energijski naboj nikoli ne zakrije intenzivne črnine svojega praznora, ki barvno ploskev vedno znova cefra in ji jemlje moč, zlasti še, ko se vanjo naselijo še pokline in zareze, zvrtničene v razbrazdano mrežo, ki jih lahko razberemo kot metaforične odtise simbolične kaligrafije življenjskih izkušenj.

V treh plasteh se tako palimpsestno kopiči Januševo intimno filozofsko opazovanje življenja, ki je daleč od izpraznjene formalizma, saj odseva nevsakdanjo utemeljenost v jasnem vsebinskem konceptu, pa tudi redko sposobnost prepričljivega upodabljanja mimo besed in s sugestivnimi sublimnimi sredstvi.

MINISTRSTVO RS ZA ZUNANJE ZADEVE

Urad RS za Slovence
in po svetu

TRŽIŠKI MUZEJ

Vas vljudno vabita na odprtje
razstave slik koroškega pesnika
in slikarja

GUSTAVA JANUŠA

ki bo v petek, 11. oktobra 2002
ob 18. uri, v Galeriji
Ferda Mayerja v Trzinu.

Razstavo bo odprl g. dr. Iztok
Simoniti, državni sekretar in
direktor Urada Republike
Slovenije za Slovence
in po svetu.

V kulturnem programu bo
nastopil Mešani pevski zbor iz
Sel na Koroškem pod vodstvom
g. mag. Romana Verdela.

Pol ure pred razstavo
(ob 17.30) bo ob cesti
Ste Marie aux Mines župan
Občine Trzin g. Pavel Rutar
odkril prostorsko plastiko
Gustava Januša, ki spada v
sklop umetnin tržiške
FORME VIVE 2001-2002.

Vljudno vabljeni!

Marko Košan